

Sygn. akt II CZ 90/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku M. S.  
przy uczestnictwie A. S., Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną  
odpowiedzialnością z siedzibą w Z.  
oraz P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.  
o ustanowienie służebności przesyłu,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 26 stycznia 2018 r.,  
zażalenia wnioskodawcy  
na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.  
z dnia 2 czerwca 2017 r., sygn. akt III Ca (...), III WSC (...),

**1. oddała zażalenie,**

**2. oddała wniosek adw. B. Z. o przyznanie kosztów  
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy w  
postępowaniu zażaleniowym.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ł. postanowieniem z dnia 2 czerwca 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną, sporządzoną osobiście przez wnioskodawcę M. S. oraz uczestnika postępowania A. S., a więc wniesione z naruszeniem art. 87<sup>1</sup> k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik wnioskodawcy, zarzucając naruszenie art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. oraz art. 8 ust. 2, art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji RP wskazał, że „zdaniem skarżącego M. S. przysługuje mu pełna zdolność do czynności prawnych i zdolność procesowa. W kontekście powołanych przepisów art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji, wnioskodawca uznaje, iż nie można odmówić mu możliwości samodzielnego sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Skarga kasacyjna sporządzona osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega - bez wzywania do uzupełnienia tego braku - odrzuceniu na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c., jako niedopuszczalna. Zażalenie wniesione od zaskarżonego postanowienia podlegało zatem oddaleniu.

Już tylko na uboczu - mając na względzie zastrzeżenia, zgłoszone przez skarżącego odnośnie do zgodności art. 87<sup>1</sup> k.p.c. ze standardami konstytucyjnymi - należy wyjaśnić, że obowiązek zastępstwa stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniach nadzwyczajnych, a więc toczących się po uprawomocnieniu się orzeczenia poddanego kontroli instancyjnej - nie jest uznawany za ograniczenie gwarancji konstytucyjnych. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 8 kwietnia 2014 r., SK 22/11 (OTK-A 2014 Nr 4, poz. 37) stwierdził, że ze względu na wysoki stopień sformalizowania skargi kasacyjnej, ustawodawca objął ją przymusem adwokacko-radcowskim, nakazując aby była ona sporządzona przez zawodowego pełnomocnika, co ma - w zamierzeniu - zapobiegać wadliwemu sporządzaniu skarg kasacyjnych.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, ponieważ zażalenie było oczywiście bezzasadne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że adwokat (radca prawny), decydując się na wniesienie środka prawnego oczywiście bezzasadnego, nie może skutecznie domagać się przyznania od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, nie jest bowiem

udzieleniem „pomocy prawnej” sporządzenie zażalenia, które jako oczywiście bezzasadne, podlegało oddaleniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41, z dnia 26 października 2016 r., II CNP 15/16, nie publ., z dnia 14 marca 2017 r., II CZ 164/16, nie publ.).

Z powyższych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 398<sup>15</sup> w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 1 i 3 k.p.c.).

jw

r.g.